

MATTHEÛS

4:18-25

Jezus roept vier vissers om Hem te volgen en vissers van mensen te worden.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/4-18-25

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Waarom de vier vissers Jezus meteen volgen	5 min	3
2	Vissers van mensen: werk wordt roeping	7 min	5
3	Wachten op Gods roeping en timing	3 min	9
4	Leven door geloof zonder vast inkomen	5 min	11
5	Jezus' prediking en genezingen in Galilea	4 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Waarom de vier vissers Jezus meteen volgen

Laten we nu naar Mattheüs hoofdstuk 4 gaan, te beginnen bij vers 18. Een paar verzen eerder, in vers 17, lazen we dat Jezus Zijn openbare bediening begon met de prediking dat de mensen zich moesten bekeren, omdat het Koninkrijk der hemelen, zoals Hij zei, nabij was. Nu zien we dat Jezus enkele discipelen om Zich heen begint te verzamelen. De eersten die hier worden genoemd, zijn de vier vissers, en ieder kind dat naar de zondagsschool gaat, kent dit verhaal.

Er staat:

En Jezus liep langs de zee van Galilea en zag twee broers, namelijk Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, het net in de zee werpen, want zij waren vissers.

MATTHEÛS 4:18

Nu kenden deze vier mannen Jezus eigenlijk al. Het is interessant dat Mattheüs ons dat feit niet vertelt. Markus en Lukas doen dat evenmin wanneer ze de roeping van deze vier vissers beschrijven. Ze vermelden niet dat deze mannen Jezus kenden. Misschien had je alleen al uit hun snelle reactie kunnen afleiden dat ze Hem kenden, toen Jezus naar deze vissers toe kwam en zei:

En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij aan, en Ik zal u vissers van mensen maken.

MATTHEÛS 4:19

Deze mannen gaven hun vak op. Ze verlieten hun beroep. Dit waren mannen met een gezin. Petrus had bijvoorbeeld een vrouw, en zijn schoonmoeder woonde bij hem. Misschien had hij ook kinderen. Dit zijn mannen met verantwoordelijke banen en verantwoordelijkheden voor hun gezin. En ze verlaten hun beroep alleen maar omdat er een of andere man naar hen toe loopt en zegt:

Volg Mij, dan maak Ik vissers van mensen van jullie.

Voor hen was Hij duidelijk niet zomaar een of andere man. Ze wisten dat Hij meer was dan een onbekende die zomaar naar hen toe kwam.

Zo kenden ze Hem. In het Evangelie van Johannes lezen we over een eerdere ontmoeting die deze mannen met Jezus hadden, mogelijk ongeveer zes maanden daarvoor. Dat was aan de andere kant van het land. Deze roeping van de vier vissers, waarover we in Mattheüs lezen, vond plaats bij het Meer van Galilea, in Kapernaüm. Maar veel eerder was Jezus aan de andere kant van het land geweest, in Judea. Daar had Johannes de Doper gedoopt. Er waren enkele mannen die volgelingen van Johannes de Doper waren. Zij hoorden hoe Johannes Jezus openlijk aanpreef.

Het verslag dat in Johannes 1:35 begint, vertelt dat Johannes daar met twee van zijn discipelen stond. In de vervolgverzen lezen we hoe zij Jezus volgden en hoe Andreas vervolgens Petrus bij Hem bracht.

Bij deze eerdere gelegenheid ontmoetten Andreas, Petrus en een andere discipel van wie de naam niet wordt genoemd Jezus dus duidelijk. Zij brachten tijd met Hem door. In het Evangelie van Johannes lezen we echter niet dat Jezus hen bij die gelegenheid riep om Hem te volgen. Het zou tenslotte niet vanzelfsprekend zijn dat iemand, alleen omdat hij onder de indruk is van Jezus, zijn baan verlaat en achter Hem aangaat, terwijl Hij hem nooit een dergelijk bevel heeft gegeven.

Later ontmoeten ze Hem hier bij het meer, en dan zegt Hij werkelijk:

Volg Mij.

En ze staan klaar om te gaan. Maar dat komt doordat ze Hem al eerder hadden ontmoet. Ze wisten dat Hij de Messias was. Op dat moment geloofden ze tenminste dat Hij de Messias was, en ze waren erg onder de indruk van Hem. Waarschijnlijk verlangden ze er zelfs naar meer tijd met Hem door te brengen. Dus toen Hij daar verscheen en tegen hen zei dat ze Hem moesten volgen, stonden ze klaar om te gaan.

Trouwens, wie was die andere man in het Evangelie van Johannes? Er staat dat twee discipelen van Johannes Jezus volgden, en een van hen was Andreas. Vervolgens lezen we dat Andreas zijn broer Petrus was gaan halen. Maar wie was de andere discipel van

Johannes die oorspronkelijk bij Andreas was? Vrijwel zeker was dat Johannes zelf. De reden om dat te denken is dat Johannes zichzelf in zijn Evangelie nooit bij name noemt. Soms verwijst hij naar zichzelf als die andere discipel, of met een andere aanduiding, maar hij noemt zichzelf nooit bij zijn naam.

Waarschijnlijk was Andreas oorspronkelijk dus bij Johannes. Johannes is natuurlijk ook een van deze vissers. We zien dat minstens drie van deze vissers Jezus bij die eerdere gelegenheid hebben ontmoet. Nu ontmoeten ze Hem opnieuw, en Hij zegt:

Volg Mij, dan maak Ik vissers van mensen van jullie.

En ze gaan achter Hem aan.

2

Vissers van mensen: werk wordt roeping

Het is interessant dat Hij tegen hen zei:

En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij aan, en Ik zal u vissers van mensen maken.

MATTHEÛS 4:19

want ze waren vissers. Daardoor zouden ze de indruk krijgen dat Hij hen ging roepen tot iets waarvoor ze enige aanleg hadden. Stel dat Hij tegen deze vissers had gezegd: ‘Volg Mij, en Ik zal jullie maken tot stichters van een grote wereldwijde godsdienst. Jullie zullen grote Bijbeluitleggers worden en de rest van de geschiedenis geestelijke leiding geven aan grote menigten.’ Nu, dat zou waar zijn geweest, maar ze zouden zich waarschijnlijk sterk geïntimideerd hebben gevoeld. Dit waren ongeschoolde arbeiders. Het waren vissers. Als Jezus hun had verteld dat Hij wilde dat ze een

wereldwijde godsdienst zouden stichten, of geestelijke leraren of deskundigen in de uitleg van de Schrift zouden worden, dan weet ik zeker dat ze zich daar volkomen onbekwaam voor zouden hebben gevoeld. Daarom zei Hij het eenvoudig zo:

En Jezus liep langs de zee van Galilea en zag twee broers, namelijk Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, het net in de zee werpen, want zij waren vissers. En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij aan, en Ik zal u vissers van mensen maken. Zij lieten meteen de netten achter en volgden Hem. Hij ging vandaar verder en zag twee andere broers, namelijk Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer, in het schip met hun vader Zebedeüs, terwijl zij hun netten aan het herstellen waren, en Hij riep hen. Zij lieten meteen het schip en hun vader achter en volgden Hem.

MATTHEÛS 4:18-22

Met andere woorden: jullie weten hoe je moet vissen. Vissen is iets wat jullie niet intimideert. We zullen jullie inspanningen alleen een andere richting geven, zodat jullie voortaan op mensen vissen in plaats van op vissen.

Nu, dat klonk niet vertrouwd, maar ook niet helemaal onvertrouwd. Blijkbaar konden de technieken die ze als vissers kenden op de een of andere manier worden toegepast op wat ze vervolgens zouden gaan doen. Pas na enkele jaren en enige training begonnen ze zich ten volle bewust te worden van hun opdracht om werkelijk zendelingen en gemeenteleiders te zijn. Maar toen Jezus zei dat ze vissers van mensen zouden worden, sprak Hij hen werkelijk aan op een niveau dat aansloot bij hun vertrouwdheid met hun werk.

Dit is niet de enige keer dat ik heb gehoord dat Jezus iemand uit een bepaald beroep tot een taak riep die daarmee enige overeenkomst vertoonde. Toen ik jonger was, gaf ik de Bijbel trouwens in deeltijd les in plaats van voltijds, zoals ik nu doe. Daarnaast voorzag

ik deels in mijn levensonderhoud als glazenwasser. Ik vond het gewoon geweldig om de ramen van mensen schoon te krijgen. Echt waar. Op mijn visitekaartje had ik zelfs een vers uit 1 Korinthe 13 in de King James Version staan, dat zegt:

Nu kijken we nog als door donker glas, maar straks van aangezicht tot aangezicht.

1 KORINTHE 13:12

[Vertalersnoot: Gregg citeert hier de King James Version. Het Engelse woord “glass” maakt zijn woordspeling met glazenwassen mogelijk; in de HSV staat hier “spiegel”.]

Ik besepte dat ik het ramen wassen zo prettig vond omdat vuile ramen het zicht belemmeren en voorkomen dat het licht er even helder doorheen komt. Wat ik werkelijk graag doe, is helpen om licht op zaken te werpen. Ik help werkelijk graag om dingen duidelijker te maken. Dat is ook wat ik als leraar probeer te doen.

Ik kende nog een man die automonteur was en tot een voltijdse bediening werd geroepen. Zijn bediening bleek sterk gericht te zijn op het oplossen van problemen in de gemeente, op het verhelpen van problemen in het functioneren van de gemeente. Hij was geen leraar die hetzelfde soort werk deed als ik, maar hij had een ander soort bediening in die trant.

Een andere man die ik kende, was betonwerker en werd tot de bediening geroepen. Hij is nu al vele jaren in de bediening. Hij heeft trouwens verschillende boeken geschreven en zo. Maar hoewel hij het Woord behoorlijk goed kent en heel goed kan onderwijzen, richt zijn bediening zich bijna volledig op evangelisatie, het leggen van fundamenten voor nieuwe gelovigen en het toerusten van nieuwe christenen. Voordat hij in de bediening kwam, legde hij echte betonnen funderingen. Nu laat God hem geestelijke fundamenten leggen.

Misschien lees ik hier te veel in, maar het kon mij niet ontgaan dat zulke dingen gebeurden. Soms ontdekken mensen die anders als onbekwaam voor godsdienstig werk zouden worden beschouwd, dat iets waar ze al verstand van hebben hun enige

motivatie en enig fundament verschaft voor het daadwerkelijke geestelijke werk dat ze zullen gaan doen. Dat was bij de vissers het geval. Ze waren gemotiveerd om vis te vangen. Ze wisten hoe ze dat moesten doen. Nu zei Jezus:

Ik ga een ander soort vissers van jullie maken. Jullie gaan mensen vangen.

Dus lieten ze hun netten achter en volgden Hem.

Dit verhaal is in Mattheüs sterk ingekort. Het staat ook in Lukas 5, en daar wordt aanzienlijk meer verteld. Toen Jezus bij de plek kwam waar deze mannen hun netten schoonmaakten, blijkt Hij daar op het strand werkelijk tot menigten te hebben gepredikt. De menigten waren zelfs zo groot en drongen zo dicht om Hem heen, dat Hij Petrus vroeg zijn boot als kansel te mogen gebruiken en een stukje van de oever af te varen. Zo kon Jezus op de boot, op het water, staan en zouden de mensen zich niet om Hem heen verdringen. Dit alles gebeurde voordat Jezus deze mannen riep om Hem te volgen.

Nadat de menigten waren weggestuurd, zei Jezus volgens Lukas tegen de discipelen dat ze hun net over de rand van de boot moesten uitwerpen om wat vis te vangen. Petrus wierp tegen dat ze de hele nacht hadden gevist en niets hadden gevangen. Maar hij zei:

Maar Simon antwoordde en zei tegen Hem: Meester, wij hebben heel de nacht gewerkt en niets gevangen, maar op Uw woord zal ik het net uitwerpen.

LUKAS 5:5

Dus deed hij het, en natuurlijk haalden ze een enorme vangst aan vis binnen. Het was volkomen wonderbaarlijk. Petrus beseftte dat. Volgens het Evangelie van Lukas viel Petrus voor Jezus neer en zei:

Toen Simon Petrus dat zag, viel hij neer voor de knieën van Jezus en zei: Heere, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens.

LUKAS 5:8

Jezus zei:

en evenzo ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die metgezellen van Simon waren. En Jezus zei tegen Simon: Wees niet bevreesd, van nu aan zult u mensen vangen.

LUKAS 5:10

wat in wezen Lukas' weergave is van deze uitspraak:

En Hij zei tegen hen: Kom achter Mij aan, en Ik zal u vissers van mensen maken.

MATTHEÛS 4:19

Het verhaal bevat in Lukas dus meer bijzonderheden dan hier. Maar het belangrijke punt is dat deze vier mannen werden geroepen om Jezus blijvend te volgen. Ze kenden Hem al. Ze hadden zelfs al geloofd dat Hij de Messias was. Maar nu werden ze weggeroepen uit hun andere beroepen om een voltijdse bediening in te gaan.

3

Wachten op Gods roeping en timing

Veel van mijn luisteraars bevinden zich misschien in dezelfde positie als de discipelen voordat deze roeping tot hen kwam. Misschien ben je een toegewijd christen geworden. Je gelooft dat Jezus jouw Zaligmaker is, dat Hij de Christus is en dat Hij jouw Heere is. En misschien sta je zelfs te popelen om Hem op de een of andere manier te dienen. Maar je moet het werk dat je doet blijven verrichten totdat er een roeping tot voltijdse dienst komt. Wij kunnen onszelf niet roepen. Zoals er in Hebreeën staat:

En niemand neemt die eer voor zichzelf, maar men wordt er door God toe geroepen, zoals Aäron.

HEBREEËN 5:4

Zo is ook de roeping tot de bediening iets waarvan God Zich het recht voorbehoudt om die te geven. Hij roept bepaalde mensen inderdaad tot de bediening, maar zij moeten eerst trouw en ijverig zijn in het werk dat zij doen.

Denk eens aan Jezus Zelf. Jezus werd ongeveer 33 jaar oud. Zijn missie was de wereld te redden, een beweging te beginnen en de leiders van die beweging op te leiden. Hij had in totaal maar 33 jaar. Toen Hij 30 jaar oud werd, was Hij nog steeds niet met dat werk bezig. Wat deed Hij vanaf Zijn jonge volwassenheid totdat Hij ongeveer 30 was? Hij werkte in een timmermanswerkplaats.

Kun je je voorstellen hoe frustrerend dat voor Hem geweest zou kunnen zijn? Hij wist hoeveel werk er gedaan moest worden en hoe weinig tijd Hij had. En Hij vroeg Zich misschien af hoeveel dagen Hij nog in die timmermanswerkplaats zou moeten wachten, terwijl Hij dingen deed die zo onbeduidend leken, nog een tafelpoot bijschaven of zoiets. Ondertussen wist Hij dat er menigten verloren gingen, dat er een koninkrijk gevestigd moest worden, dat er discipelen geroepen en opgeleid moesten worden en dat Zijn leven halverwege Zijn dagen zou worden afgebroken. Daar is Hij dan, 18, 19, 20, 25, 27, 28, 29 jaar oud, en Hij doet nog steeds dat alledaagse werk. En toch is Hij de Zaligmaker van de wereld.

De roeping kwam toen Hij 30 jaar oud was, en Jezus bracht in drieënhalf jaar net zoveel tot stand als God wilde dat Hij tot stand bracht. Maar denk hier eens over na. Stel dat je een missie had die even belangrijk was als die van Jezus, of zelfs maar half zo belangrijk, en die geestelijk van aard was. En stel dat je merkte dat je een of ander werk deed dat zo onbeduidend leek. Denk dan eens aan het ongeduld waartoe je in de verleiding zou komen terwijl je wachtte om geroepen te worden. En toch, als Jezus voortijdig op eigen initiatief met Zijn bediening was begonnen, of als de discipelen dat hadden gedaan, zou dat niet de wil van God zijn geweest en zouden zij geen vrucht hebben gedragen.

Gods timing is het beste. Jezus kende deze mannen al enkele maanden, maar had hen tot op dat moment niet geroepen om hun werk achter te laten. Maar toen Hij dat wel deed, werden zij geroepen om Hem voltiids te volgen. Vanaf die dag mochten zij geen vissers meer zijn.

4

Leven door geloof zonder vast inkomen

Hoe zouden zij leven? Hoe zouden hun gezinnen te eten krijgen? Jezus legde hun dat niet uit. Let erop dat Hij niet zei: ‘Volg Mij, geef het vissen op, word een visser van mensen, en Ik garandeer je een salaris. Ik garandeer je een passend loon.’ Jezus betaalde hun niets. Hij had Zelf geen geld. Elders, volgens mij in Lukas hoofdstuk 8, lezen we dat Jezus en Zijn discipelen werden onderhouden door de vrijwillige gaven van bepaalde vrouwen en anderen die hun bediening waardeerden. Zij kregen onderdak door de gastvrijheid van mensen die hun bediening waardeerden.

Het is volkomen duidelijk dat Jezus Zijn discipelen geen salaris betaalde en dat Jezus Zelf ook geen salaris ontving. Zij leefden door geloof. Zij deden de wil van God. Zij moesten hun werk achterlaten omdat Jezus hun dat opdroeg. Maar hoe zouden zij hun rekeningen betalen? Als je Jezus gehoorzaamt, moet je die problemen aan Hem overlaten. Dat is wat de discipelen deden, en zij kwamen nooit iets tekort.

Bij een latere gelegenheid, in Mattheüs 19, zei Petrus tegen Jezus:

Heere, wij hebben alles achtergelaten. Wat zullen wij daarvoor terugkrijgen?

MATTHEÛS 19:27

Jezus zei:

Wie omwille van Mij huizen, land, vaders, moeders, vrouwen of kinderen heeft achtergelaten, zal honderdvoudig ontvangen, zowel in dit leven als in het toekomstige leven.

MATTHEÛS 19:29

Hij bedoelde niet dat zij rijk zouden worden. Hij bedoelde eenvoudig dat er, gedurende de tijd dat zij Hem dienden, naar behoefte in ruime mate voor hen gezorgd zou worden. Zij zouden vele malen meer ontvangen dan wat zij hadden opgegeven: huizen,

land, wat zij ook nodig hadden, voedsel en familie. De rest van hun leven werd dat alles voor hen verzorgd, maar niet op basis van een garantie.

Nergens in de Schrift lezen we dat een dienaar van het Evangelie een gegarandeerd inkomen had. Zeg ik daarmee dat het verkeerd is als een dienaar van het Evangelie een gegarandeerd inkomen heeft? Dat kan ik niet zeggen. Hoewel Jezus, toen Hij Zijn discipelen uitzond, zei:

Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit. U hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets.

MATTHEÛS 10:8

Als je het vrijelijk geeft, vraag je er dus geen geld voor.

Zo werd het Evangelie niet verspreid door huurlingen en ook niet door mannen die er hun beroep van hadden gemaakt, die dit werk professioneel deden om in hun levensonderhoud te voorzien en die werden gedreven door precies dezelfde drijfveren als mensen met beroepen buiten de kerk. Dit waren mannen die God dienden vanuit geloof. Zij dienden God omdat dat voor hen belangrijker was dan hun vleselijke zekerheid. Zij vertrouwden op God, en God liet hen nooit in de steek.

Zo dienen sommige mensen God vandaag de dag nog steeds. Het komt niet zo vaak voor als in de eerste eeuw, maar het is nog steeds mogelijk. Zelf doe ik dat al vele jaren. En iedereen die zich geroepen voelt tot de bediening, maar niet weet hoe hij in zijn levensonderhoud zal worden voorzien, wil ik bemoedigen: God is trouw. God voorziet. Hij zorgde voor deze mannen, hoewel zij bij hun netten en hun beroep vandaan werden geroepen en nooit meer de gelegenheid hadden om op de gebruikelijke manier hun brood te verdienen. Toch hebben we geen reden om te denken dat het hun ooit

aan iets goeds ontbrak. Niet alleen in de jaren dat ze bij Jezus waren, maar ook later in de gemeente. Deze mannen werden nooit rijk. Denk eraan dat Petrus tegen de bedelaar bij de poort zei:

Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!

HANDELINGEN 3:6

Hij had zelf geen zilver of goud, maar alles wat de gemeente had, stond tot zijn beschikking. Het ontbrak hem nooit aan iets, en de anderen evenmin.

Deze mannen werden geroepen tot een geloofswaagstuk. Ze werden geroepen om God te dienen en om eerst het Koninkrijk van God te zoeken, zich geen zorgen te maken over voedsel, kleding en dergelijke dingen, en te zien dat God hun al die dingen erbij zou geven. Later in hun leven werd dat nooit echt een probleem. We lezen nooit dat zij worstelden met financiële zorgen omdat ze hun werk hadden achtergelaten. Ze hoefden zich geen zorgen te maken, want ze waren bij Jezus en Jezus schreef hun voor wat ze moesten doen. Natuurlijk zou Zijn Vader, Die voor Hem voorzag, ook voor hen voorzien.

5

Jezus' prediking en genezingen in Galilea

Vers 23 zegt:

En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het Evangelie van het Koninkrijk, en Hij genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk.

MATTHEÛS 4:23

Hier lezen we eenvoudigweg dat de bediening van Jezus op gang komt. Mogelijk was Hij tijdens het eerste jaar van Zijn bediening onbekend gebleven. Maar nu Hij enkele van Zijn discipelen had geroepen — later zou Hij er nog meer roepen — begon Hij Zijn beweging echt op gang te brengen. Hij begon degenen die de leiders van de gemeente zouden worden, de apostelen, te laten zien hoe het gedaan werd. Hij begon hen op te leiden voor de bediening, en een groot deel van Zijn bediening had te maken met wonderen. Hij genas zieke mensen en dreef demonen uit mensen uit. Later zouden ze Hem doden zien opwekken en vele andere dingen zien doen. Mensen met allerlei ziekten kwamen naar Hem toe, en doordat Hij hen genas, nam Zijn bekendheid enorm toe.

Er wordt ons verteld dat de mensen naar Hem toe kwamen vanuit Galilea, de streek waar Hij Zich bevond, en vanuit Dekapolis. Dekapolis bestond uit tien steden aan de overkant van de Jordaan, buiten Joods grondgebied. In die steden woonden Joodse mensen die over Jezus hoorden en kwamen om genezen te worden en hun zieken bij Hem te brengen. Mensen kwamen uit Jeruzalem, aan het andere uiteinde van het land, en uit Judea, en zelfs van over de Jordaan, een streek die Perea heet. Uit het hele land Israël, en ook uit alle streken aan de overkant van de Jordaan die buiten het land lagen, kwamen mensen in groten getale toestromen. Op een later moment had Jezus, naar het schijnt, wel vijftienduizend mensen die Hem overal volgden. Het was een enorme beweging.

Jezus moedigde mensen niet aan om alleen maar naar Hem toe te komen om genezen te worden. Hij liet niet na hen te genezen, want toen Hij hen zag, zei Hij dat zij waren als schapen zonder herder. Hij had medelijden met hen en genas hun ziekten. Maar wanneer Jezus mensen genas, of in elk geval meestal, zei Hij doorgaans tegen hen dat ze er geen ruchtbaarheid aan moesten geven en het niet aan anderen moesten gaan vertellen. Jezus probeerde namelijk niet door berichten over de wonderen een enorme menigte bijeen te brengen.

Als een evangelist of iemand in de bediening tegenwoordig enig succes heeft en mensen genezen ziet worden, wordt dat een soort visitekaartje in zijn publiciteit. Mensen willen naar genezingsevangelisten toe komen. Er zal een genezingsopwekking plaatsvinden. In de moderne evangelisatie wordt genezing werkelijk sterk benadrukt,

vooral wanneer wordt aangekondigd dat iemand met een genezingsbediening zal komen om voor mensen te bidden. Grote menigten worden aangetrokken door dit verlangen om genezen te worden.

Jezus stelde Zich echter heel anders op. Hij genas mensen, maar Hij wilde niet sterk benadrukken dat Hij mensen genas. Meestal wilde Hij ook niet dat zij overal bekendmaakten dat Hij dat deed. Waarom? Ik geloof dat Jezus wilde dat mensen om de juiste redenen naar Hem toe kwamen, en niet alleen omdat ze ziek waren en daarvan verlost wilden worden. Iedereen, slecht of goed, kan ernaar verlangen van ziekte verlost te worden. Ik denk dat Jezus wilde dat er mensen naar Hem toe kwamen die hongerden naar de dingen van God en die ernaar verlangden deel te hebben aan het Koninkrijk van God.

Genezing was een van de bijproducten van de komst van het Koninkrijk van God, een van de bijkomende voordelen. Maar Hij wilde niet dat mensen vanwege genezing kwamen. Ik geloof dat Jezus wilde dat zij kwamen omdat God hun hart ertoe bewoog gerechtigheid en het Koninkrijk van God te zoeken en daarnaar te hongeren. Terwijl zij het Koninkrijk van God zochten, zou ook in al hun andere behoeften worden voorzien, waaronder genezing wanneer dat Gods wil voor hen was.

We gaan verder met onze bespreking van de bediening van Jezus in het Evangelie van Mattheüs. Vervolgens komen we bij hoofdstuk 5, waar we beginnen met de Bergrede, zonder twijfel een van de interessantste en belangrijkste passages in het Nieuwe Testament. Het onderwijs van Jezus over het Koninkrijk van God in de Bergrede is heel belangrijk.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 4:18
- Mattheüs 4:19
- Mattheüs 4:18-22
- 1 Korinthe 13:12
- Lukas 5:5

- Lukas 5:8
- Lukas 5:10
- Hebreëën 5:4
- Mattheüs 19:27
- Mattheüs 19:29
- Mattheüs 10:8
- Handelingen 3:6
- Mattheüs 4:23

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.